

Mądrze wykorzystany okres Wielkiego Postu powinien być czasem wielkiego umocnienia, a nie umartwienia go czy smutku. Nie jesteśmy powołani do smutku, lecz do miłości i radości. Smutek pojawia się wtedy, gdy w nas samych albo w ludziach, z którymi łączą nas najsilniejsze więzi, nie mieszka Chrystus. Najbardziej radykalny smutek przychodzi, gdy ktoś ulega słabościom i grzechom, bo wtedy zaczyna pościć od miłości i od radości. "Czy goście weselni mogą się smuć, dopóki pan młody jest z nimi?" (Mt 9, 15).

Jezus oczekuje od nas tylko jednego rodzaju postu: od wszystkiego, co nas od Niego oddziela. Tylko Jezus potrafi zamienić nasze życie w niezwykle święto, na podobieństwo wesela małżonków, którzy odnoszą się do siebie z Bożą miłością. Post, który proponuje Chrystus, prowadzi do zmartwychwstania w nas radości!

*****

Drodzy Przyjaciele!

Założyliśmy **Fundację Świętego Barnaby**, która ma wspomagać realizację celów naszej Wspólnoty.

FUNDACJA ŚWIĘTEGO BARNABY

Powołana do życia przy Wspólnocie Przymierza Rodzin Mamre w celu usprawnienia posługi charytatywnej oraz udzielenia pomocy potrzebującym.

www.barnaba.org.pl barnaba@barnaba.org.pl

KONTO: 36 1020 1664 0000 3402 0227 7366

Z dniem 17.10.2008 roku Sąd rejestrowy nadał Fundacji Świętego Barnaby cechę **Organizacji Pożytku Publicznego**.

Oznacza to, że **rozliczając się z Urzędem Skarbowym za rok**

podatkowy 2011 będzie można przekazać **1%** podatku na rzecz Fundacji Świętego Barnaby. Osoby, które zdecydują się przekazać **1% swojego podatku** na cele Fundacji proszone są o wskazanie w formularzu PIT pełnej nazwy bez błędów:

Fundacja Świętego Barnaby

oraz podanie numeru KRS: 0000306549

Wszystkim darczyńcom i ofiarodawcom serdecznie dziękujemy, za wszelką okazaną pomoc. W każdym miesiącu odprawiana jest Msza św. za dobroczyńców i ofiarodawców Wspólnoty i Fundacji.

TERMINY KOLEJNYCH SPOTKAŃ 2010/2011

- Spotkania ewangelizacyjno-modlitewne dla młodzieży w Archikatedrze Częstochowskiej: **24.III** godz. 16.00-24.00; a 14.IV i 26.V godz. 17.00-24.00
- Spotkania ewangelizacyjno-modlitewne dla wszystkich w Gorzkowicach Częstochowskiej: **31.III; 28.IV** Msza św. godz. 18.00

Kontakt ze Wspólnotą; e-mail: mamre@mamre.pl tel: 34 3614 551; www.mamre.pl

Wspólnota Przymierza Rodzin Mamre z siedzibą w Częstochowie
Konto bankowe: 56 1020 1664 0000 3502 0142 5685

INFORMATOR

WSPÓLNOTY PRZYMIERZA RODZIN MAMRE

Marzec 2012

Na drodze oczyszczenia i pokuty Kościół pielęgnuje relacje jako w domu Bożym

40 dniowy okres Wielkiego Postu jest czasem szczególnym w roku liturgicznym Kościoła. **Poprzez głębsze rozważanie Męki i Śmierci Pana Jezusa jesteśmy przygotowywani** nie tylko do przeżywania Świąt Zmartwychwstania Pańskiego. Ten czas pozwala nam spojrzeć na nasze życie duchowe, na nasze przywiązania i to co przeszkadza w relacji z Bogiem. Wielki Post to zaproszenie do rezygnacji z tego, co przeszkadza nam karmić się miłością i radością. To czas tęsknoty za świętością. Jest to także okres, w którym dostrzegamy, że życie chrześcijanina jest nieustanną walką. Walką z grzechem, swoimi słabościami, a także ze złym duchem. Kościół przygotowuje nas do tej walki poprzez wskazania dotyczące pokuty i oczyszczenia.

Sensem Wielkiego Postu nie jest umartwienie czy smutek, **ale radosna stanowczość w dobru**. Czynienie dobra, którego pragnę, nie zawsze przychodzi mi łatwo. Zwykle wymaga wysiłku, dyscypliny, rozwagi i czujności. Mądrze przeżywany Wielki Post to nie jeszcze jedna z akcji, w stylu akcji drastycznego odchudzania się czy całonocnego uczenia się przed egzaminem. To zapoczątkowanie nowego, dojrzałego stylu życia na stałe, a nie tylko na kilka tygodni. **Sensem Wielkiego Postu nie jest wielkie umartwienie, lecz dorastanie do wielkiej miłości.**

Wielu uważa, że droga doskonałości polega jedynie na surowości, umartwieniu ciała, długich czuwaniach, postach i innych podobnych praktykach. Te praktyki są albo środkiem doskonalenia ducha, albo owocem tego doskonalenia, nie można powiedzieć, że tylko na nich polega chrześcijańska doskonałość i prawdziwa duchowość. Bez wątplenia są one bardzo pomocne w doskonaleniu ducha tym, którzy właściwie i z rozeznaniem z nich korzystają, by zyskać zapał i siłę do walki z własnym grzechem i słabością. Życie duchowe, choć wspomagane poprzez wyżej wymienione praktyki, **powinno koncentrować się na poznawaniu dobroci i wielkości Boga oraz naszej marności i skłonności do wszelkiego zła; na umiłowaniu Pana i nieufności**

względem siebie; na wyzbyciu się złych pragnień, przywiązań i całkowitym poddaniu się Jego woli. Wreszcie na czynieniu tego wszystkiego dla większej chwały Boga i po to, aby się Jemu podobać.

Jeśli prawdziwie dążymy do doskonałości, nie możemy ustawać w walce z samym sobą. Żeby zaś wykorzenić wszelkie ziemskie pragnienia, czy to wielkie, czy małe, trzeba przygotować się duchowo do tej walki.

By podjąć pracę nad sobą, w celu wykorzeniania wad można posłużyć się czterema wskazówkami. Są nimi: nieufność wobec siebie, zaufanie względem Boga, ćwiczenia duchowe i modlitwa.

Nieufność wobec siebie: chociaż w istocie jesteśmy niczym, wydaje nam się, że jesteśmy warci wiele i bezpodstawnie wierzymy we własne siły. Wadę tę bardzo trudno u siebie dostrzec. Pomocnym w pracy nad nieufnością wobec siebie jest nieustanne wzbudzanie pamięci o swojej małości i o tym, że sam z siebie nie jestem zdolny uczynić żadnego dobra. Żarliwa i pokorna modlitwa, w której prosimy Boga by wzbudzał w nas taką nieufności, jest kolejną pomocą.

Zaufanie względem Boga: w Bogu powinniśmy złożyć całą nadzieję i od Niego spodziewać się wszelkiego dobra, pomocy i zwycięstwa. Człowiek ze swojej strony może wiele uczynić by takie zaufanie w Nim się rozwijało. Po pierwsze powinien się o nie modlić. Po drugie, rozważając wszechmoc i nieskończoną dobroć Boga, dla którego nic nie jest niemożliwe wierzyć, że Bóg da mu wszystko to, co jest mu potrzebne. Po trzecie, by zdobyć tę świętą ufność trzeba sięgać pamięcią do prawdy zapisanej w Piśmie świętym, które w wielu miejscach wyraźnie pokazuje, że ten kto zawierzył Bogu, nigdy nie został zawstydzony. Po czwarte, jeżeli zwyciężam nad swoimi słabościami, powinienem zaraz pomyśleć o swej słabości i nie ufając sobie w niczym, zdać się na Bożą potęgę.

Jeżeli chcesz uniknąć pychy i w swoim postępowaniu ufać nie sobie, lecz Bogu, staraj się, by rozważanie własnej słabości poprzedzało rozważanie Bożej wszechmocy.

Ćwiczenia duchowe: Jeśli nie będziemy mieć nic oprócz nieufności wobec siebie i zaufania do Boga, choć te są niezbędne do walki, nie tylko nie odniesiemy zwycięstwa nad sobą, ale popadniemy w liczne grzechy i przywiązania. Konieczne są ćwiczenia, które należy wykonywać za pomocą umysłu i woli. Poza ćwiczeniem umysłu konieczne jest również takie wyćwiczenie woli, **żeby, wolna od własnych pragnień, stała się całkowicie posłuszna woli Bożej.** Trzeba jednak pamiętać, że nawet w pragnieniu samego Boga kryć się mogą pułapki miłości własnej, ponieważ często dąży się bardziej do własnych korzyści i dobra, które spodziewa się zyskać, niż do spełnienia woli Bożej. Należy pamiętać, że jeden uczynek, choćby najdrobniejszy,

spełniony tylko po to, by spodobać się Bogu i dla Jego chwały, wart jest znacznie więcej niż wiele innych wartościowych uczynków, spełnionych dla chwały własnej. Ćwiczenie się w tym, by wszystko czynić wyłącznie po to, aby podobać się Bogu, na początku będzie wydawać się trudne. Stanie się łatwiejsze dzięki przyzwyczajeniu, częstemu pragnieniu samego Boga i dążeniu do Niego.

Modlitwa: jest narzędziem pozwalającym uzyskać wszelkie łaski, które Pan wylewa na człowieka. Jeśli nauczysz się dobrze posługiwać modlitwą, uczynisz z niej jakby szpadę, którą Bóg będzie walczył i zwyciężał za ciebie. By nasza modlitwa była właściwa trzeba w sobie rozbudzać wiarę i ufność w to, że Pan chce obdarzyć wszystkim, czego potrzebujemy do służenia Jemu. **Pomocnym w modlitwie, jest przystępowanie do niej z wolą spełniania wyłącznie woli Bożej, a nie swojej,** zarówno wówczas gdy prosisz, jak i wtedy gdy otrzymujesz. Modlitwa prośby powinna zawsze zaczynać się od dziękczynienia i uwielbienia Boga za wszystko co nam uczynił. Trzeba także pamiętać, że modlitwa musi być wytrwała i stała. Nie liczymy czasu spędzonego na modlitwie, lecz patrzy na to czy nasze serce skłania się nieustannie i stale do modlitwy.

Rozsądne podejmowanie postanowień na czas Wielkiego Postu sprzyja nie tylko polepszeniu ludzkiej, duchowej kondycji, ale pomaga całemu Kościołowi. **Każde wyrzeczenie, pokuta, oczyszczenie czy cierpienie można ofiarować w intencji Kościoła:** kapłanów, tych, którzy w Kościele są najslabsi, tych, którzy od Kościoła odeszli. Takie duchowe wsparcie przynosi wielkie owoce nawrócenia i przemiany serca i umacnia Kościół w jedności.

Chrześcijanin jest człowiekiem, który marzy o dobru. Rani go nie tylko grzech, ale też przeciwność. Bóg stworzył nas do miłości, radości i świętości, a nie do przeciwności. **Wielki Post przeżywają owocnie ci, którzy nawracają się do dobra, a nie tylko odwracają się od złego.** Żyć dobrze to bowiem coś znacznie więcej, niż żyć przeciętnie lub naśladować „statystycznego” obywatela. To żyć mądrze i radośnie. Uwierzyć, że Jezus ma rację, gdy mówi: „Nie troszczcie się zbyt o swoje życie, o to, co macie jeść i pić, ani o swoje ciało, czym macie się przyodziać. Czyż życie nie znaczy więcej niż pokarm, a ciało więcej niż odzienie?” (Mt 6, 25).

Ewangelia daje nam trzy konkretne wskazania na czas Wielkiego Postu: **jałmużna, modlitwa i post.** Jałmużna to przejaw wrażliwości na potrzeby innych ludzi i potwierdzenie bezinteresownej miłości bliźniego. Modlitwa – potwierdzenie miłości do Boga, z którym rozmawiam o moim życiu i któremu zawierzam moje istnienie. Post i związana z nim dyscyplina – przejaw miłości wobec samego siebie.